

**МИ НЕСТИМЕМ ВПЕВНЕНО ПРАПОР БАТЬКІВЩИНИ,
НАС ВЕЛИКА ПАРТІЯ В КОМУНІЗМ ВЕДЕ!**

**XXVI
З'їзд
КПРС**

**23 лютого розпочинає свою роботу
XXVI з'їзд Комуністичної партії
Радянського Союзу**

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 21 лютого 1981 року № 23 (2907).

Ціна
2 коп.

ПЛЕНУМ ЦК КПРС

20 лютого 1981 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум розглянув звіт Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики. В цьому питанні на пленумі з доповіддю виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Брежнев Л. І.

Пленум одностайно затвердив звіт Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

ського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

Пленум розглянув також проект доповіді XXVI з'їздові КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». З доповіддю в цьому питанні виступив Голова Ради Міністрів СРСР тов. Тихонов М. О.

Пленум одностайно затвердив доповідь «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Постанова Пленуму ЦК КПРС від 20 лютого 1981 року

Про звіт Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики

1. Звітну доповідь Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики затвердити.

2. Доручити Генеральному секретареві ЦК КПРС тов. Брежневу Л. І. виступити на XXVI з'їзді КПРС із звітною доповіддю ЦК КПРС про чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

Постанова Пленуму ЦК КПРС від 20 лютого 1981 року

Про доповідь XXVI з'їздові КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року»

1. Затвердити доповідь XXVI з'їздові КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

2. Доручити Голові Ради Міністрів тов. Тихонову М. О. виступити на XXVI з'їзді КПРС з доповіддю «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Делегат
XXVI з'їзду
КПРС

ЛІТА ПОВЕРТАЮТЬСЯ З ВИРІЮ НАРИС

1.
Ранок розкручував на дорозі сніжні каруселі людина віхоли. На тлі білої мерехтливої пелони гонітна постать Галини Стрельченко губила свої чіткі обриси і, даленіши в кінці вулиці, здавалась овалюю цяткою, що ніби вкручувалася в молочно-матову стіну завірюхи.

Як і завжди, в цех зайшла швидкою, енергійною ходою і попрямувала на свою малогабаритну ділянку. Її дізгата, в білих халатах і таких же шапочках, уже юрмилася коло широкої стрічки конвейєра. Так, слюсарі-складальники Кіровоградського заводу радіозв'язу повинні бути в охайних білосніжних халатах. Така вже у них робота.

— Доброго ранку, Ольго Михайлівно, — звернулася до кадровички заводу Кравцової, що трудиться в цеху № 3 понад двадцять років. — Як найголовніше — настрій?

— Як завжди, добрий.

Бригадир комплексної бригади слюсарів-складальників Галина Стрельченко обертається в бік іще зовсім юної робітнички, своєї підопічної Люби Павличкиної:

— А у тебе як?
— Все гаразд, тільки от, — переминається та з ногою на ногу, — мабуть, нічого з мене не вийде.
— Це ж як? — щиро дивується наставниця. — Не вдається тобі щось? Чи, може, робота не подобається?

— Робота цікава, але боюсь я...
— Чого?
— Боюсь, що ніколи не зможу запам'ятати назви всіх цих деталей. Кирна, фланці, дифузори...

І тут Галина не витримує і починає голосно й весело сміятись. І вже крізь сміх щиро признається:

— А ти знаєш, чого саме я найбільше боялась, коли вперше переступила поріг цього цеху сімнадцятирічним дівчачком у 1967 році? Саме оцих назв. Точнісінько, як і ти. Але ж, як бачиш, запам'ятала.

До речі, тоді їй на ділянці працювало всього п'ять чоловік. І була у Галини наставниця, Аня Студникова, старша за неї рівно... на рік. Їй було вже вісімнадцять.

А склали вони за зміну по двадцять магнітних систем. Сьогодні з-під вправаних жіночих рук їй лягає на конвейєр близько сотні.

(Продовження на 2—3 стор.).

КОР.: Слово «механізація» нині введено зайшло своє місце в нашому лексиконі. І це закономірно, адже механізація — це один з основних напрямів науково-технічного прогресу, це широке спровадження машин у народне господарство, це заміна ручної праці працюючих машин. Без неї у вік космосу і розщеплення атома ніяк не обійтись. Підвищувати рівень механізації — вимога часу. Микола Миколайовичу, як у вашому колгоспі здійснюється механізація сільськогосподарського виробництва?

М. М. Бабасєв: Колгосп у нас великий — тільки орної землі 7660 гектарів. І для того, щоб було квітнула шпешня на наших ланах, щоб відчувалась вага цукрового буряка в руках, треба дбайливо землю доглядати, берегти її здоров'я, примножувати його. Ще не так давно, я дуже добре пам'ятаю, основні польові роботи лягали на руки наших мате-

ЗА РЯДКОМ ПРОЕКТУ ЦК КПРС

ПРОДОВЖИТИ техніку не переозброєння сільського господарства на базі нової техніки... Завершити комплексну механізацію виробництва цукрових буряків, бавовни-сирцю, льону-довгунця, внесення в ґрунт органічних і мінеральних добрив і застосування засобів захисту рослин. Значно підвищити рівень механізації виробництва опочів, картоплі, плодів, кормів і продукції тваринництва.

Значно поліпшити експлуатацію тракторів, автомобілів, збиральних та інших машин, не допускнути передчасного їх списання. Підвищити якість ремонту та обслуговування техніки, а також її скоронність... (З проекту Основних напрямів до XXVI з'їзду КПРС).

комбайни, деякі трактори. **КОР.:** Микола Миколайовичу, серед більш як п'яти сотні механізаторів, майже половина — молодь. Яке її слово?

М. М. Бабасєв: Вагоме й тверде. Без перебільшення скажу, виховується у нас гідна зміна ветеранам. Люблять хлонці техніку. Для підтвердження можете глянути на відремонтовані сівалки — хоч для реклами знімай! Добрийкісно їх налагоджено, скати побілено, поставлено сівалки на колоски, вишкучено, як під шпурок.

Нині одна з актуальних проблем у сільському господарстві — нестача кадрів. Наш колгосп цьому питанню приділяє значну увагу. Проте, що ми вже вісім років будемо і пропонуємо житло молодят, знають не тільки в області. В господарство приїжджає молодь

СЛОВО-КРИЦЯ

ШАХТА «ВЕРБОЛОЗІВСЬКА»

Ми протелефонували секретареві парткому Віктору Івановичу ЖАРКОВУ. Ось що він повідомив:

— Комсомольсько-молодіжна бригада гірничих робітників очолює вибою, очолювана В. І. Орловським, зобов'язалась до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС видобути 2 тисячі тонн надпланового вугілля. Цю зміну молоді гірники перешикнували завдання, сповна використовуючи резерви підвищення продуктивності праці. А сьогодні вони рапортують: слова дотримали. Є 2000 тонн!

ФІНІШУЄ ЗМАГАННЯ МОЛОДИХ ШАХТАРІВ ОБЛАСТІ НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

ШАХТА «СВІТЛОПІЛЬСЬКА»

До телефону підійшов секретар комітету комсомолу Володимир ГРИГОРАШ:

— На початку місячника найвищої продуктивності праці комсомольсько-молодіжні колективи гірничих

майстрів В. П. Шестопала і В. В. Нюрєнберга дали слово видати на-гора по 600 надпланових тонн вугілля. Через деякий час молоді шахтарі переглянули це зобов'язання. 1000 тонн — під силу! — вирішили вони.

У змаганні народжувались рекорди. 9 лютого гірники, очолювані В. В. Нюрєнбергом, при плані 351 тону за зміну дали 715 тонн. А 16 лютого їм сучасники перекрыли рекорд — 742 тону.

Місячник фінішує. Ось попередні результати: зміна В. В. Нюрєнберга видала на-гора понад план 3204 тону вугілля. На рахунку зміни В. П. Шестопала — поки що 2651 тону.

Успішно несе передз'ядівську вахту комсомольсько-молодіжна зміна прохідників гірничих виробок, очолювана В. А. Прехорєн. Вона вже виконала завдання двох місяців.

ХАЙ ПРАЦЮЮТЬ МАШИНИ

рів, сестер. Покоління, яке народжується нині, важко буде в це повірити. Важко тому, що через десяток років механізація сільськогосподарського виробництва зробить ще ширший крок уперед. Проект Основних напрямів заглядає в перспективу, до 1990 року. На той час, як передбачається в ньому, буде завершено комплексну механізацію виробництва цукрових буряків, інших важливих сільськогосподарських культур, повністю механізуються інші виробничі процеси.

Сьогодні тракторний парк нашого колгоспу валичує понад сто одиниць транспортних засобів. Техніка потужна, надійна, відповідає своєму призначенню. Вміє використовувати її дає чималіший ефект. А минулого року, наприклад, копання цукрових буряків у нас проходило без затрат ручної праці.

На сьогоднішній день у господарстві повністю механізовано вирощування і заготівлю кормів.

Микола Миколайович Бабасєв — один із наймолодших керівників механізаторської сім'ї господарства в області. І хоч тракторну бригаду колгоспу імені Леніна Знамянського району він очолює недавно, та про трудові будні колективу розповідає зі знанням справи, бо ж не першу п'ятирічку трудиться тут. Про те, як втілюється в життя накреслення партії — підвищувати рівень механізації виробничих процесів сільського господарства, чим живуть нині трактористи і комбайнери колгоспу, який внесок молоді у спільну справу, М. М. Бабасєв розповідає нашому кореспонденту.

з усіх кінців республіки. В Суботцях на сьогодні вирієло чотири молодіжні вулиці. Одному з перших 1973 року на вулиці, яка так і називається — Молодіжні, випала честь отримати гарний будинок і мени. За останній рік-два чимало молодих механізаторів поселилось у добротні світлі будинки — Дмитро Фоменко, Степан Данилевич, Сергій Сверданк, Микола Дудник та інші.

Я думаю, що саме так, по-державному, повинні вирішуватись важливі завдання, актуальні проблеми. Зникла у нас проблема закріплення молоді. В господарство повертаються хлонці після служби в лавах Радянської Армії. Зокрема, повернувшись Олексій Стеценко, Микола Балач, Василь і Анатолій Берсани, інші. До речі, останні двоє у тракторну бригаду прийшли, певно, ще й тому, що тут працюють їхні дядьки — Іван і Микола. Все нові й нові механізаторські династії з'являються щороку в Суботцях.

техніки «пережинеає» свій строк. Так, приміром, строк експлуатації колісних тракторів МТЗ-5 — вісім років, а вони вже «трудяться» по десять-дванадцять і не збираються «йти у відставку». Такі ж «працьовиті» й сівалки СУК-24, СУБ-48, інша техніка.

Строк експлуатації машини, окремого механізму залежить від хазяйського користування ними, вчасності і якісного ремонту, правильності скоронності. Важко було, звичайно, добре відремонтувати техніку в тих умовах, коли колгосп не мав спеціального приміщення для ремонту, коли техніка стояла «по кісточках» в багнюці. За останні дві п'ятирічки господарство збудувало прекрасну майстерню, бетонувало площадку. Нині закінчуємо ставити гараж для тракторів і комбайнів. Власне, він уже збудований, зосталося закінчити лише деякі незначні роботи. Наступної зими техніка зберігатиметься під дахом.

Заразом хочеться сказати й про те, що якість ремонту залежить більше не від умов, у яких він здійснюється, а від сумлінності механізаторів. Вони вирішують, скільки жити тракторові, сівалці, культиваторові. І я завжди добре вирішують, добре справляються зі своїм рішенням: усю весняно-кільову техніку ми поставили на лінійку готовності ще до Нового року. Вже полагодили бурякозбиральну техніку, ремонтуємо зернові

А виробування кукурудзи? Цього року на половині лану (400 га) її вирощуватимуть за індустріальною технологією. А це означає — без затрат ручної праці. З технологією ми лише почали знайомитись, а деякі райони області торік неревідились, наскільки вона ефективна. Тепер механізують ланки по вирощуванню кукурудзи за новим методом напівлегливо готують до виходу в поле: вчать, переймають досвід.

КОР.: Механізація сільського господарства — це певною мірою і технічне переозброєння?

М. М. Бабасєв: Безперечно. Щороку ми одержуємо полі машини, які значно краще виконують роботи в полі від своїх попередників. Ось буквально днями отримали нового бурякозбиральника СПС-4,2. Тим, які були досі в колгоспі, далеко до нього. Нова техніка щороку поновлює наш тракторний парк. Але це не значить, що ми можемо замінити нею ще придатну до експлуатації. У нас не було випадків дочасного списування сільськогосподарських машин, агрегатів. Навпаки, багато

А наскільки необхідні постійні зв'язки з учнями десятирічки, не слід доводити зайвий раз. Частими гостями у школярів бувають передові механізатори комуністи О. П. Прозоровський, І. Ф. Дар'єв, М. П. Тимошук. Не один із них і нинішніх молодих хліборобів міг би сказати, що саме їхнє слово допомогло їм знайти стежку в житті.

І коли вже стулив на неї, запевітну стежку, — іді твердо, вперто, в перших лавах, як і належить справжньому господареві землі.

Нам, молодим, ветерани дають широкую дорогу, покладають на нас велику відповідальність, довіряють нам. У передз'ядівські дні ще два члени механізаторської сім'ї, гордість комсомолі колгоспу Микола Балач та Анатолій Сулима, стали кандидатами в члени КПРС. Довір'я, яке виявили їм комуністи (а значить, і всієї молоді), зобов'язує нас ще краще працювати, примножувати трудову славу єдиносельчан.

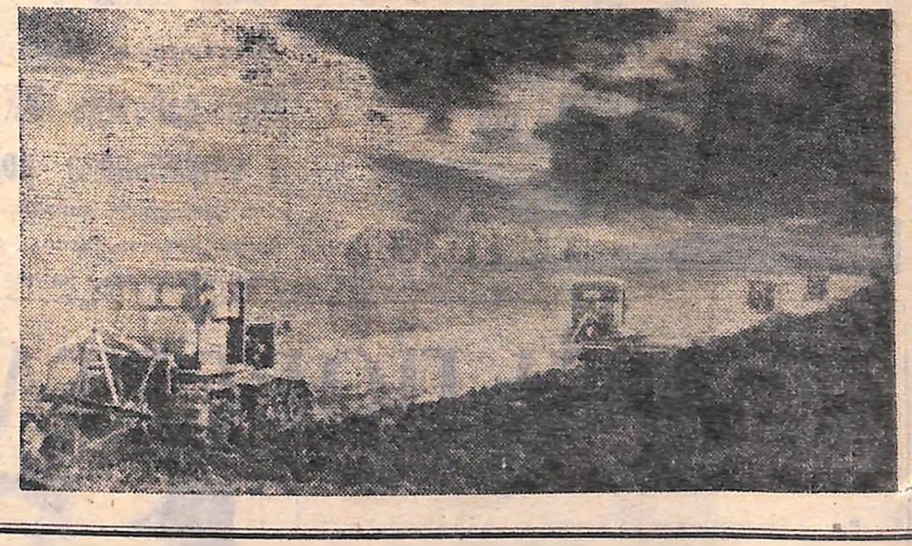
КРОК ЗА КРОКОМ

1. ВИЗНАЧНИМ етапом у житті Кіровоградщини була десята п'ятирічка. Під керівництвом рідної партії трудячі області досягли вагомих здобутків на основних ділянках комуністичного будівництва. В числі перших стояло завдання дальшого розвитку економіки, а також завдання комуністичного виховання трудящих.

▲ Продукція заводу «Червона зірка» — посівні машини — добре відома не тільки в Радянському Союзі, а й за кордоном.

▲ Один із іращих молодих пропагандистів шнели комуністичної праці заводу друкарських машин комуніст А. Нарський.

▲ На ланах колгоспу імені «Україна» Компанієського району.

(Продовження. Поч на 1-й стор.).

Галина на якусь хвилину замірялась і враз ніби перенеслась в рідне село Федосіївку Кіровоградського району. Ще мить — і вона пірнула у своє дитинство, мов у блакитну воду ранкового сьвяту.

ПІД КРОНАМИ ВЕРБ

«Ці верби посадив мій батько, Іван Григорович, — потомственный хлібороб, учасник Великої Вітчизняної. Під їхніми крилатими кронами відбігало моє білоголове дитинство. І дитинство моїх п'ятих братів та двох сестер...»

Під їхніми кронами у вечірню годину лунали рідні українські пісні, які так любить моя матуся, колгоспниця пенсіонерка Марія Терентіївна.

Ці верби шумливіми рядами проводжали мене за хвіртку, коли я від'їздила в Олександрію на навчан-

ЛІТА ПОВЕРТАЮТЬСЯ

ня. А вчилась я в середній школі № 6. У ній тоді навчався й Леонід Попов — майбутній космонавт. Якби ж то було знати».

2.

Така комплексна бригада на малогабаритній ділянці єдина. І такий бригадир, який, власне, виконує і обов'язки майстра, — теж поки що єдиний на заводі.

Чому саме їй, молодій комуністці Галині Стрельченко, довірили очолити колектив у 60 слюсарів-складальників, ще почали працювати за спільним нарядом? Ні, не тільки за високу майстерність, не тільки за досвід. Тут інше. Галина Стрельченко має в цеху високий авторитет, який завоювала передусім сесею добротою, скромністю і людяністю. Недарма ж її одностайно назвали кандидатом у депутати Обласної Ради народних депутатів. До речі, з депутатськими обов'язками вона справляється відмінно.

Людяність і відвертість. Мабуть, ці два штрихи найсуттєвіше характеризують її портрет. Пригадує, як до неї, вже бригадир-майстра (чи майстра-бригадира), перед початком зміни підійшов начальник цеху В. П. Шкуртько:

— Важко буде на перших порах. Єдиний наряд —

КОЛЕКТИВНА РЕЦЕНЗІЯ

Побачив пережите

Продовжуємо обговорення фільму «Особливо важливе завдання»... Мене, ветерана війни, запросили на прем'єру кінофільму «Особливо важливе завдання».

Костянтин ЛЕСЬЄВ Змолоду честь бережем

Скрізь, де робота вирує, Взявши від Жовтня розгін, Силу Бітчизни гартує Наш молодіжний загін.

Сурми сьогодення

І комсомольську честь. Слухаєм: «Партія кличе» — Відповідаємо: «Єсть!»

Міцно триматись в сідлі, Радість приноситьи завше Людям на рідній землі.

с. Солгутова Гайворонського району.

Иван СИСЬКОВ

Комсомольський

ВЗНОС

В будуще телеграмма — Песня-морзянка колес, Законке рельсы БАМа — Наш комсомольський взнос.

с. Богданіака Знамянського району.

РЕПОРТАЖ

СВЯТО КНИГИ

Про висону атмосферу трудового ентузіазму, про успіхи комсомольців і молоді області у винонанні поставлених партією завдань розповідає присвячена XXVI з'їздові КПРС виставка, відкрита в читальному залі бібліотеки № 12 м. Кіровограда.

Крок за кроком

3. ВЕЛИКІ плоди принесла гурбота партії про дітей, про дальший розвиток культури і мистецтва, фізкультури і спорту.

▲ Вихованець тренера В. К. Іванця Леонід Левченко.

▲ Наприкінці десятої п'ятирічки школі-інтернату м. Кіровограда виповнилось 20 років.

▲ Традиційний міжміський конкурс балетних танців «Грация» став для кіровоградців справжнім святом самодіяльної художньої творчості.

Фото В. ГРИБА, Р. ЄПЕЙКИНА, І. КОРЗУНА, Ю. ЛІВАШНИКОВА, Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ЛІТА ПОВЕРТАЮТЬСЯ З ВИРІЮ

(Закінчення. Поч. на 1, 2, 3 стор.)

3.

Наставниця. Яюсь одна з підопічних, учорашня десятикласниця, звернулася до Стрельченко:

- Галино Іванівно. — Це до мене? — Атож. Хіба я вас неправильно по батькові назвала? — Та ні, все правильно. Тільки знаєш що, називай мене просто Галиною.

— Але ж ви... ти — наставниця. Скільки їх, її учениць, називали її Галею, і Іванівною, і навіть... тьотю Галею (хоч вона й була старша від них на сім-вісім років)! І всі вони лишилися на все життя вдячні їй за добрі поради, лагідне слово і щире дружбу. Саме дружбу. Адже наставниця Г. І. Стрельченко ніколи не намагалась підкреслити свою зверхність, досвідченість перед новенькою. Вони з першого разу хотіли з нею подружитися.

Завод радіовиробів Стрельченко по праву вважає рідним. А його колектив — своєю сім'єю. Навіть у прямому розумінні цього слова. І нічого дивного. Адже тут працюють дві її рідні сестри — Тетяна та Олена. 22 роки на цьому підприємстві відпрацював її брат інженер Василь Стрельченко.

Член Кіровського райкому партії міста Кіровограда, пропагандист гуртка «Праця і соціалізм», Галина Стрельченко й досі не пориває з комсомолом.

ВИШНЕВІ ДЗВІНОЧКИ

«Того червневого дня 1976 року до приміщення Кіровського райкому партії, я йшла в якомусь рожевому й теплому тумані. Ніколи в житті так іще не хвилювалася.

Пам'ятаю тільки підбадьорюючі усмішки, доброзичливі слова. А потім — міцний потиск руки секретаря райкому партії і його голос. «Дочко, будь гідна високого звання комуніста».

Того дня мені вручили пурпурну книжечку — партквиток.

Того дня на вулицях Кіровограда з-за парканів до мене вишні тягнули гіллясті руки і дзвонили маленькими червоними дзвіночками. Той світлий, радісний дзвін стоїть у моїх вухах і досі.

Одного разу до неї, вже як до депутата обласної Ради народних депутатів, звернулася мешканці вулиці Андріївської з колективного скаргою:

- Галино Іванівно, допоможіть. А то, слово честі, страшно вулицею ходити. — А що трапилось?

— Не освітлюється вона. Вірите, вночі, особливо коли йдеш після другої зміни, хоч навіпамацьки добирайся до власної домівки. Ми вже зверталися і в жек, і в кварталний комітет. Безрезультатно.

Звичайно, для цього існують і інші інстанції. Скажімо, Кіровський райвиконком, нарешті — міськвиконком. Але ж звернулася саме до неї. А таке довір'я завжди зобов'язує до повної і чесної віддачі своїм обов'язкам.

Вона й сама нерідко працює в другу зміну. Тож після роботи, коли ніч напнула над містом зоряне шатро і змережила вулиці ланцюгами електричних вогнів, Галина Стрельченко збочила в темний рукав згаданої Андріївської. Справді, щодо освітлення, то тут явно бракувало хоч десятки ліхтарів. І все ж вона, спотикаючись об бордюри, пройшла від початку до кінця всю вулицю. А вже наступного дня — відразу ж до начальника місцевого жеку. Розмова була неприємна, але принципова й відверта. Ліхтарі побіжляли встановити. В найкоротший строк.

Скромна й тиха зовні, вона відзначається неспокійною вдачею, що пульсує в її робочих буднях і в годинах громадської роботи. Свого часу Галина

Стрельченко була однією з найактивніших сандружинниць, танцювала в хореографічному гуртку, співала в заводському хорі. На жаль, сьогодні завод радіовиробів не може похвалитись, як у минулі роки, своєю художньою самодіяльністю. Але в цій винна вже не Г. Стрельченко.

Вона дуже любить своїх батьків. Отож і їздить до них майже кожної неділі. Приїжджає, щоб пройтися під крилатими кронами верб, які посадив батько. І тоді стає зовсім маленькою діточкою, яку Іван Григорович несливо називав колись горlichкою.

А на своєму заводі вона відразу потрапляє у вир молодих голосів юних подруг, своєї комсомолі. Мабуть, тому й любить наспівувати рядки з відомої пісні — «не расстанусь с комсомолом...»

МОЛОДІ ПТАХИ

«Найближчі мої друзі — це комсомольці нашого цеху. З ними я почуваво себе легко й несумішено. А втім, це так зрозуміло. Адже в кожного дня між молодими (у нас на дільниці працює в основному молоді)».

Живучи їхніми турботами, радощами і тривогами, я відчуваю, що мої літа, наче молоді птахи, повертають з далекого вирію. І тому мені не вдається поки що старіти. Принаймні душею.

Літа повертаються з вирію. Просто цього треба дуже захотіти. Адже молодість кінчається там, де починається байдужість. А вона страшніша за старість».

Г. І. Стрельченко — одна з наймолодших делегатів від нашої області на XXVI з'їзд КПРС. Учора вона відбула до зрєсноної Москви на черговий форум комуністів Радянського Союзу.

В. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комуніста».

В. о. редактора В. СТУПАК

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03.53.

Друкарня Імени Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.